

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.108 van 17 maart 2011
in de zaak A. 191.883/X-14.117.**

In zake : de n.v. PASFROST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Marleen Ryelandt
 kantoor houdend te 8000 BRUGGE
 Filips de Goedelaan 11
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 20 maart 2009, strekt tot de nietigverklaring van “het besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincie West-Vlaanderen, dd. 15.01.2009, waarbij het beroep ingesteld door de NV PASFROST (...) tegen de beslissing dd. 21.04.2008 van het College van Burgemeester en Schepenen te Zonnebeke houdende weigering van de vergunning tot het aanleggen van 2 spaarbekkens en een rietveld gelegen aan de Passendalestraat 80 te Passendale (Zonnebeke) als ongegrond werd afgewezen”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 194.165 van 15 juni 2009 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 december 2010.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Marleen Reylandt, die verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

Auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoekende partij baat een diepvriesgroentenbedrijf uit, gesitueerd aan de Passendalestraat 80 te Passendale-Zonnebeke. Voor het productieproces heeft zij nood aan grote hoeveelheden water, om de groenten te spoelen, te wassen, te koelen, te blancheren, enzovoort. Dit water moet kunnen worden gestockeerd in spaarbekkens.

4. Het voormelde bedrijf lag oorspronkelijk, volgens het bij koninklijk besluit van 7 november 1979 vastgestelde gewestplan Ieper-Poperinge, in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Met een besluit van 10 juli 2008 van de Vlaamse regering wordt voor het bedrijfsterrein een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “historisch gegroeid bedrijf NV Pasfrost” definitief vastgesteld (hierna: GRUP), volgens hetwelk ongeveer 28,5 hectare bestemd wordt tot grotendeels bedrijventerrein voor historisch gegroeid bedrijf en bijkomend tot zone voor niet-hinderlijke bedrijfsactiviteiten, zoals wateropslag en -berging.

5. Inmiddels werd op 7 november 2007 aan de verzoekende partij een ontvangstbewijs verleend voor een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor de aanleg van twee spaarbekkens en een rietveld op dieper gelegen percelen ten opzichte van de bedrijfsgebouwen. De betreffende percelen zijn gesitueerd buiten het plangebied van het toen nog in voorbereiding zijnde GRUP en liggen volgens het voormelde gewestplan in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

6. Tijdens het openbaar onderzoek worden geen bezwaren ingediend.

7. Het departement Landbouw en Visserij verleent op 7 november 2007 een ongunstig advies, gezien de te diepe insnijding van de installaties in het landschap.

Ook de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 16 april 2008 een ongunstig advies uit, gezien het zonevreemde karakter van de aanvraag.

8. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zonnebeke weigert bij besluit van 21 april 2008 de gevraagde vergunning.

9. Tegen de voormelde weigeringsbeslissing tekent de verzoekende partij administratief beroep aan bij de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen.

Op 16 december 2008 worden de verzoekende partij en haar advocaat gehoord.

10. Met het bestreden besluit van 15 januari 2009 verwerpt de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen het ingestelde beroep. Dit besluit luidt als volgt:

“Bespreking van het dossier

1. Feitelijke gegevens en omschrijving van de aanvraag

Het betreft een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning, kadastraal bekend sectie C nrs. 0555, 0556 A, 0560 D, 0620 A, 0621, 0622 en 0633 A, gelegen Passendalestraat 80 te Zonnebeke (Passendale).

Het ontwerp voorziet het aanleggen van 2 spaarbekkens en een rietveld.

Door het college van burgemeester en schepenen werd op 07.11.2007 ontvangstbewijs van de bouwaanvraag afgeleverd.

Het gewestplan Ieper-Poperinge (KB 14.08.1979), situeert het ontwerp in een agrarisch landschappelijk waardevol gebied.

Agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden.

Landschappelijke waardevolle gebieden zijn gebieden waarvoor bepaalde beperkingen gelden met het doel het landschap te beschermen of aan landschapsontwikkeling te doen.

De aanvraag ligt niet in een BPA of een verkaveling.

! Ondertussen is het GRUP van kracht geworden betreffende het ‘Historisch gegroeid bedrijf ‘nv Pasfrost’ te Zonnebeke’. Definitief vastgesteld door de Vlaamse Regering op 10 juli 2008

Er werd een openbaar onderzoek gehouden van 13.11.2007 tot 12.12.2007.

Er werden geen bezwaarschriften ingediend.

Het voorafgaand advies van het schepencollege was gunstig.

Het advies van Duurzame Landbouwontwikkeling dd. 07.11.2007 was ongunstig.

Het advies dd. 16.04.2008 v/d gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar was ongunstig en luidt als volgt : ...

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Zie motivering uitgebracht door het college van burgemeester en schepenen.

De aangevraagde werken zijn niet het noodzakelijk gevolg van de voorwaarden gesteld bij een milieuvergunningsaanvraag maar kaderen in het beperken van het grondwatergebruik.

Door de Vlaamse overheid zal een gewestelijk uitvoeringsplan, speciaal voor dit bedrijf, opgemaakt worden. Niettegenstaande dit is de voorliggende aanvraag nog buiten het voorgesteld uitvoeringsplan gelegen. Derhalve is het voorliggende voorstel ruimtelijk, planologisch en stedenbouwkundig niet aanvaardbaar.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivatie blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

Op 21.04.2008 beslist het college van burgemeester en schepenen tot weigering van de vergunning.

2. Beroepsargumenten

Het initiële beroepsschrift is als volgt gemotiveerd :

- Het betreft de inplanting van 2 spaarbekkens en een rietveld in uitbreiding van de waterzuivering ten behoeve van een bestaand economisch leefbaar diepvries- en groentenbedrijf;
- De lopende milieuvergunning voorziet dat de nodige spaarbekkens dienen worden ingeplant ingeval van gebruik van regenwater;
- Voor de bouw van de benodigde tanks, beluchtingsbekken, e.d.m. werd een vergunning afgeleverd;
- Het is de bedoeling om bij het productieproces het gebruik van diep grondwater zoveel mogelijk te sparen en verdere aantasting van de Paleozoische Sokkel te vermijden;
- Afvalwater, regenwater, oppervlaktewater en ondiep water worden maximaal gerecupereerd. Hiertoe is stockage noodzakelijk;
- Voor gebruik van diep grondwater werd naar alternatieven gezocht die moeten gerealiseerd kunnen worden;
- De zone voor waterzuivering, zoals voorzien binnen het voorlopig vastgesteld gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, is vrijwel volledig ingenomen. De voorziene zone voor spaarbekkens en een rietveld sluiten hierop in zuidoostelijke richting onmiddellijk aan;
- Het bedrijf beschikt reeds over een aantal bekkens waarvan de taluds en de omgeving goed worden onderhouden;
- Het verzonken karakter van de spaarbekkens en de beperkte hoogte van de taluds zullen de ruimtelijke draagkracht van de omgeving niet in het gedrang brengen en er is geen verdere insnijding van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied vermits de zone perfect bij het bedrijf aansluit;

- De spaarbekkens zullen bovendien een belangrijke waterbufferende werking hebben naar de omgeving en het achtergelegen weiland toe;
- Er werden tijdens het openbaar onderzoek geen bezwaren ingediend;
- Het gaat in casu niet om gebouwen maar om in te planten bekkens met een ecologische functie.

De beroeper verzocht om gehoord te worden. Partijen werden behoorlijk tot de zitting uitgenodigd. De beroeper en zijn raadsman waren aanwezig en werden gehoord in hun middelen op 16 december 2008 door de gedeputeerden Patrick Van Gheluwe en Bart Naeyaert.

De belangrijkste aanvullende argumenten kunnen als volgt worden samengevat:

- Ons bedrijf heeft enorm veel water nodig. De raadsman motiveert de noodzaak van de aanvraag vanuit technisch oogpunt;
- In 2006 werd een vergunning verleend om de waterzuivering te verplaatsen buiten het RUP. Het logisch gevolg is dan ook dat de noodzakelijke elementen voor de werking kunnen geplaatst worden bij de waterzuivering. Opvang van water kan immers niet op een hoger gelegen gebied;
- Naar storing van het landschap is de impact verwaarloosbaar;
- De aanvrager schetst de historiek;
- De raadsman legt een vergunning neer uit 2006.

3. Inhoudelijke bespreking

a. Juridische grondslag en beoordeling

De plaats van de aanvraag is een perceel landbouwgrond in een open landschap maar palend aan een grootschalig bestaand diepvriesbedrijf (N.V. Pasfrost) tussen Passendale en Zonnebeke. Op het ogenblik van de aanvraag, sept. 2007, was het bedrijf nog zonevreed maar maakte het reeds deel uit van het voorlopig vastgesteld Gewestelijk RUP over het historisch gegroeid bedrijf. Daarin werd en wordt voorzien in een herbestemming als historisch gegroeid bedrijf met uitbreidingsmogelijkheid naar het oosten.

Het voorliggend ontwerp voorziet in:

1. de aanleg van een rond spaarbekken nr. 1, diam. 60m, in beton 2m boven het maaiveld uitstekend en 3m in de grond verzonken.
2. de aanleg van een rechthoekig spaarbekken nr. 2, 100x150m in taluds van 4m ingebed, en met de bodem op -4m onder het maaiveld.
3. de aanleg van een rietveld van 72 x 70m. (aanvraagdossier bevat geen tekening noch detail).
4. Regularisatie van reeds aangelegde spaarbekkens buiten de contouren van het RUP.

Er is geen juridische basis om de nieuwe spaarbekkens in de aanpalende agrarische zone in te planten of om de bestaande te regulariseren, terwijl het van kracht geworden GRUP alternatieven biedt.

b. Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Er kan gesteld worden dat de hier voorziene inplanting van de waterbekkens niet alleen het natuurlijk reliëf grondig zullen verstoren. Ook de omvang, en hun inplanting diep in het landschap zal de draagkracht van de omgeving ruim overschrijden.

De beoordeling van de goede ruimtelijke ordening is echter irrelevant wegens hoger beschreven legaliteitsbelemmering.

c. Conclusie

Het definitief van kracht geworden GRUP betreffende het 'Historisch gegroeid bedrijf 'N.V. Pasfrost' te Zonnebeke'. (Vlaamse Regering op 10 juli 2008) biedt een wettelijk en ruimtelijk goed overwogen kader waarbinnen de uitbreiding van het historisch gegroeid bedrijf kan gebeuren. In deze omstandigheden is het toekennen van een vergunning voor 2 nieuwe spaarbekkens en een rietveld niet alleen zonder juridische grond, het is ook ruimtelijk niet wenselijk.

Gelet op het verslag van de heer Gedeputeerde Patrick VAN GHELUWE, gegeven in zitting van heden;

Besluit:

Artikel 1: Het beroep ingesteld door mter. M. Ryelandt ns. N.V. PASFROST, Passendalestraat 80, 8980 Passendale (Zonnebeke), tegen de beslissing dd. 21.04.2008 van het college van burgemeester en schepenen te Zonnebeke houdende weigering van de vergunning tot het aanleggen van 2 spaarbekkens en een rietveld, gelegen Passendalestraat 80 te Passendale (Zonnebeke), wordt ontvankelijk doch ongegrond verklaard”.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

11. De verzoekende partij roept in een eerste middel de schending in van “de formele en materiële motiveringsplicht, (...) van art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, Wet Motivering van Bestuurshandelingen”:

“De Wet Motivering Bestuurshandelingen verplicht de beroepsinstantie er evenwel niet toe expliciet te antwoorden op alle in het beroepsschrift verwoorde grieven, maar haar beslissing moet er blijk van geven dat de argumentatie van de betrokkene daadwerkelijk in de besluitvorming betrokken is.

Er dient geargumenteed te worden waarom de in beroep verdedigde stellingen niet worden aangenomen. Er moet kunnen afgeleid worden waarom de argumenten van de beroeper in het algemeen niet kunnen worden aanvaard.

(...)

De beslissingen van de Bestendige Deputatie en van de Vlaamse Regering waarbij uitspraak wordt gedaan over een beroep moeten formeel worden gemotiveerd. Deze formele motiveringsplicht houdt echter niet in dat de bestendige deputatie of de Vlaamse Regering als organen van het

actief bestuur, alle tot staving van het administratief beroep aangehaalde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt moeten beantwoorden.

Uit de beslissing moet wel in het algemeen blijken dat het bestuur de grieven bij zijn beoordeling heeft betrokken en waarom de argumenten niet werden aangenomen. (...)

Een afdoende motivering vereist dat een antwoord wordt gegeven op de argumenten aangebracht in een nota voor de gewestelijke milieuvergunningscommissie waaruit moet blijken dat het weigeringsmotief geen steek houdt. Er is ook sprake van de schending van de formele motiveringsplicht wanneer in een weliswaar gemotiveerde beslissing wordt voorbijgegaan aan een aantal elementen die het betoog van de beroeper ondersteunen. (...)

Het is mogelijk dat een beslissing wel een formele motivering bevat, maar deze motivering niet beantwoordt aan de vereisten van art. 3 Wet Motivering van Bestuurshandelingen. Dit artikel schrijft voor dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en afdoende moet zijn. Dit betekent onder meer dat de motivering juist, duidelijk, pertinent, concreet en volledig moet zijn en dat ze niet tegenstrijdig mag zijn.

Verzoekster heeft bij schrijven van haar raadsman in het beroepsschrift van 26.05.2008 aan de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen als volgt geargumenteed;

‘De zone voor waterzuivering, dewelke thans voor de NV PASFROST voorzien is binnen het voorlopig vastgesteld gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, is zo goed als volledig ingenomen. De zone dewelke thans voorzien is voor de 2 spaarbekkens en rietveld, sluit onmiddellijk aan in zuidoostelijke richting, bij het bedrijf en bij de zone, eveneens gelegen buiten het voorlopig vastgesteld RUP, alwaar reeds op 13.11.2006 door de gemeente Zonnebeke wel een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd voor de inplanting en verplaatsing van de waterzuivering, eveneens gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Het betrof toen de bouw van een nabezinktank, recuperatietank, een gebouw, een beluchtingsbekken, enz.

In casu betreft het niet de inplanting van een uitbreiding van de waterzuivering, of de bouw van gebouwen, doch enkel half verzonken spaarbekkens en een rietveld.’

En verder;

‘Het landschappelijk waardevol agrarisch gebied werd reeds aangesneden dit door de inplanting van het bedrijf van de NV PASFROST zelf.

Gezien het verzonken karakter van de spaarbekkens en de beperkte hoogte van de taluds, zal de ruimtelijke draagkracht van de omgeving niet worden aangetast of in het gedrang komen. Er is geen verdere insnijding van het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, aangezien de zone perfect aansluit bij het bedrijf en de plaats waar de waterzuivering is voorzien.

Bovendien is het zo dat dit de enige plaats is voor inplanting van de spaarbekkens, aangezien deze niet op een hoogte/helling kunnen worden ingeplant.

De spaarbekkens zullen ook een belangrijke waterbufferende werking hebben naar de omgeving en het achtergelegen weiland, aangezien bij zware regen alle regenwater van de daken van de gebouwen van Pasfrost, massaal terecht komt in het achtergelegen lager gelegen (vallei-) gebied, hetwelk aldaar voor een overstroming zou kunnen zorgen.'

De Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen heeft in de bestreden beslissing van 15.01.2009 enkel gesteld;

-er is geen juridische basis om de nieuwe spaarbekkens in de aanpalende agrarische zone in te planten of om de bestaande te regulariseren, terwijl het van kracht geworden GRUP alternatieven biedt.

Verzoekster heeft in haar beroepsschrift juist geargumenteed dat er binnen het van kracht zijnde GRUP onvoldoende alternatieven waren, aangezien de plaats aldaar die voorzien is voor uitbreiding van het bedrijf, niet aansluit bij de bestaande waterzuivering en op een hoogte/helling is gelegen en aldaar moeilijk afstromend water kan opgevangen worden.

Op geen enkele wijze wordt er door de Bestendige Deputatie van de Provincie West-Vlaanderen geantwoord op de argumenten van verzoekster om in te planten buiten het GRUP

Aangezien er in de conclusie tevens door de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen verwezen wordt naar het van kracht zijnde GRUP, is het zo dat het argument van het GRUP blijkbaar het doorslaggevend argument was bij de afwijzende bestreden beslissing.

Bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, werd door de Bestendige Deputatie van West-Vlaanderen in het bestreden besluit geenszins ingegaan op het argument, dat het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, reeds was aangesneden en dat voorheen door de gemeente Zonnebeke in 2006 reeds een stedenbouwkundige vergunning buiten het (op dat ogenblik slechts in ontwerp bestaande) GRUP werd verleend voor een gedeeltelijke uitbreiding en verplaatsing van de waterzuiveringsinstallatie, waarbij er zelfs gebouwen en bezinktanks werden voorzien.

Onmiddellijk voegde de Bestendige Deputatie in de bestreden beslissing eraan toe dat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening irrelevant is wegens de legaliteitsbelemmering. Derhalve bevestigt de Bestendige Deputatie in haar bestreden besluit zelf, dat zij bij de besluitvorming zich slechts gebaseerd heeft op de argumentatie nopens het GRUP.

Hoe dan ook, de argumentatie nopens de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, gaat niet in op tal van beroepsargumenten van verzoekster, nl.

-het landschappelijk waardevol agrarisch gebied werd reeds aangesneden, nl. door het bedrijf van de NV PASFROST zelf en door de goedkeuring door de gemeente Zonnebeke van een uitbreiding en verplaatsing van de bestaande waterzuivering

-de hoogte van de taluds zal worden beperkt

-het gaat om half verzonken spaarbekkens

-verzoekster verwees tevens naar een gelijkaardige situatie in Ardooie van de inplanting van een waterspaarbekken, met gelijke grootte, in een landschappelijk waardevol agrarisch gebied, waarbij de Raad van State besliste dat er geen sprake is van ernstige visuele hinder.

-het gaat niet om gebouwen

-ruimtelijke aansluiting bij de rest van het bedrijf.

Hierop werd niet in het minst geantwoord, er werd enkel gesteld dat het natuurlijk reliëf grondig zal worden verstoord en dat de omvang, de inplanting in het landschap, de draagkracht van de omgeving ruim overschrijden.

De motivering van de bestreden beslissing is derhalve niet afdoende en niet evenredig met het belang van de beslissing.

Een motivering, die slechts rekening houdt met bepaalde elementen in een dossier (ten nadele van de betrokkene) en niet met andere fundamentele elementen, is niet afdoende. (...)

Als de betwisting over een precies punt gaat en de betrokkene hierover bepaalde argumenten laat gelden, lijkt de Raad van State te eisen dat de motivering maar afdoende is indien de beslissing op dit punt ingaat. (...)

Het is trouwens niet duidelijk wat bedoeld wordt in het bestreden besluit van de Bestendige Deputatie met het begrip en de omschrijving 'natuurlijk reliëf'.

In die zin, door het gebrek aan specificering, dient deze motivatie eerder als een standaardformule te worden beschouwd.

De overheid mag zich niet aan de motiveringsplicht onttrekken door vage bewoordingen te gebruiken. De motivering moet concreet en precies zijn. (...) toegespitst op de concrete situatie.

Te algemene formuleringen, die zonder meer voor talrijke gevallen kunnen gelden, zijn uit den boze. Bij een stereotiepe motivering blijkt immers niet dat de overheid haar beoordelingsbevoegdheid effectief en met kennis van zaken heeft uitgeoefend. (...)

Een algemene formulering kan als een stijlformule worden ontmaskerd wanneer concrete gegevens, aangebracht door adviserende organen of door de partijen in de loop van de procedure of door bezwaarindieners in de loop van het openbaar onderzoek, de algemeen gestelde bewering weerleggen. (...)

Bij een beslissing over een bouwvergunning moet de motivering 'gelet op de plaatselijke toestand' worden afgedaan als een stijlformule, die elke concrete betekenis mist, daar de beslissing inzake de bouwvergunning, enkel in functie van de plaatselijke toestand kunnen worden gegeven.

Het middel, schending van de formele en materiële motiveringsplicht, komt derhalve gegrond voor".

Beoordeling

12. Gelet op het suppletoir karakter van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, wordt het middel afgeleid uit de schending ervan geacht te zijn afgeleid uit de schending van het toentertijd geldende artikel 53, § 3, eerste lid van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, dat aan de deputatie, wanneer zij uitspraak doet over een bouwaanvraag, een motiveringsverplichting oplegt die niet minder streng is dan deze opgelegd in de eerstgenoemde wet.

13. Het wordt niet betwist dat het perceel waarop het bestreden besluit betrekking heeft gesitueerd is in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Onder de hoofding “a. Juridische grondslag en beoordeling” wordt in het bestreden besluit gesteld dat “er (...) geen juridische basis (is) om de nieuwe spaarbekkens in de aanpalende agrarische zone in te planten of om de bestaande te regulariseren” en dit “terwijl het van kracht geworden GRUP alternatieven biedt”. Onder de hoofding “b. Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening” wordt, na een beoordeling van deze laatste, uitdrukkelijk gesteld dat “de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening (...) echter irrelevant (is) wegens hoger beschreven legaliteitsbelemmering”. Voorts wordt in het bestreden besluit geconcludeerd dat “het toekennen van een vergunning voor 2 nieuwe spaarbekkens en een rietveld niet alleen zonder juridische grond (is), het is ook ruimtelijk niet wenselijk”.

14. Ofschoon de situering van het kwestieuze perceel in agrarisch gebied, blijkens de voormelde overwegingen, het decisief motief uitmaakt om het gevraagde te weigeren, wordt dit motief door de verzoekende partij niet weerlegd. Haar betoog dat dit gebied reeds werd aangesneden, kan daartoe bezwaarlijk volstaan.

Het eerst in de memorie van wederantwoord gevoerde betoog van de verzoekende partij dat zij “wel degelijk in haar verzoekschrift, een juridische grondslag (heeft) gegeven om spaarbekkens en een rietveld behorende

tot een waterzuiveringsinstallatie in te planten in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, nl. artikel 145 bis § 1, 4°, nl. het uitbreiden van een bestaand gebouw, niet zijnde woningbouw, met een gebouw of vaste inrichting, op voorwaarde dat de uitbreiding het noodzakelijke gevolg is van overeenkomstig het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning voorgeschreven algemene, sectoriële of bijzondere voorwaarden, strekkende tot het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu”, onder de loutere verwijzing naar de omstandigheid dat voor de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen “milieuhygiënische redenen (werden) ingeroepen, om de inplanting te voorzien in landschappelijk waardevol agrarisch gebied”, waar de verwerende partij “evenwel niet op (is) ingegaan”, kan niet worden bijgetreden.

15. Aangezien de verzoekende partij de onwettigheid van het decisief weigeringsmotief niet aantoot, kan het middel niet tot de vernietiging van het bestreden besluit leiden.

Het middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

16. De verzoekende partij roept in een tweede middel de schending in “van het beginsel van behoorlijk bestuur en het zorgvuldigheidsbeginsel”, alsook van “het redelijkheidsbeginsel”:

“Verzoekster heeft er in haar beroepsschrift gericht aan de Bestendige Deputatie duidelijk op gewezen dat de inplanting en ingebruikname van de twee aangevraagde spaarbekkens en het rietveld noodzakelijk zijn voor de exploitatie van het bedrijf.

De Bestendige Deputatie diende derhalve een afweging te maken tussen enerzijds de uitbating van een economisch leefbaar bedrijf, het bedrijf van verzoekster en anderzijds de mogelijke (bijkomende) visuele hinder voor het landschappelijk waardevol agrarisch gebied, waarbij in overweging diende te worden genomen, dat dit gebied reeds was aangesneden, dat door de gemeente Zonnebeke, aldaar reeds een uitbreiding van de waterzuivering was toegestaan geworden en dat binnen het goedgekeurde GRUP er geen inplanting mogelijk was omwille van het feit dat de betrokken gronden, die

nog vrij zijn, gelegen zijn op een hoogte/helling en aldaar geen water kan worden opgevangen.

De Bestendige Deputatie besloot op een onredelijke wijze, tot een weigering, enkel en alleen op basis van 'alternatieven binnen het GRUP' Door zich enkel hierop te baseren bij haar beslissing, besliste de Bestendige Deputatie op onzorgvuldige wijze.

Door zich enkel te baseren op het GRUP, werden de andere argumenten zelfs (niet) door de Bestendige Deputatie in overweging genomen.

De Bestendige Deputatie heeft haar eigen beoordelingsruimte beperkt tot de grenzen van het GRUP en heeft de overwegingen van verzoekster voor een inplanting buiten het GRUP, binnen het landschappelijk waardevol agrarisch gebied zelfs niet in overweging willen nemen.

Verzoekster heeft nochtans verwezen naar een gelijkaardige situatie van een vergund spaarbekken in landschappelijk waardevol agrarisch gebied, met gelijkaardige en zelfs grotere afmetingen, waaromtrent de raad van State in haar arrest van (...) oordeelde dat er geen sprake was van ernstige visuele hinder.

De Bestendige Deputatie heeft in haar bestreden besluit aan deze uitspraak zelfs niet de minste aandacht besteed.

Het middel komt derhalve als ernstig voor”.

Beoordeling

17. Bij de bespreking van het eerste middel werd geoordeeld dat de situering van het kwestieuze perceel in agrarisch gebied het decisief motief uitmaakt om het gevraagde te weigeren en dat de onwettigheid van dit motief door de verzoekende partij niet wordt aangetoond. De door de verzoekende partij aangevoerde schending van beginselen van behoorlijk bestuur kan niet worden aangenomen tegen de uitdrukkelijke bestemming van het geldende gewestplan in.

In zoverre de verzoekende partij zich eerst in de memorie van wederantwoord beroept op artikel 145bis, § 1, 4° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, is het middel onontvankelijk.

Het middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventien maart 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Roger Stevens